

LÄRJUNGENS VÄG

DEL ETT

WM 51–90

1 Regel I

¹Regel I. *Solängeln samlar sig, splittrar ej sin kraft utan meddelar sig i djup meditation med sin spegelbild.*

²Det studium som nu inleds är helt inriktat på att den studerande skall lita till sig själv och alltså till det större jag som i de flesta fall gjort sig gällande endast i sällsynta och starkt emotionala stunder. När aspiranten inte bara upplever jaget emotionalt utan även har mental kunskap och insikt om det, då som först kan han förberedas för initiation. MV 8.18.3, 8.20.5

³Några grundläggande förutsättningar för detta studium är följande.

⁴För det första att den studerande är ärlig i sin strävan och besluten att gå framåt, hur förstajaget än reagerar. Bara de som kan klart urskilja de två sidorna av sin natur, andrajaget och förstajaget, kan arbeta intelligent. Detta har uttryckts väl i Patañjalis *Yoga-sutraer*, tredje bokens 35:e sutra:

⁵*Erfarenhet av lycka och lidande (lust och smärta) uppstår ur oförmågan att skilja mellan två ytterligt olika erfارande jag: förstajaget och andrajaget. Förstajaget med dess erfarenhet finns till för andrajaget. Genom meditation på detta faktum vinnes kunskap om andrajaget.*

⁶Samma boks 48:e sutra handlar om ett senare skede i utvecklandet av denna urskillning. Denna hjälps framåt genom en reflekterande livshållning och ett noggrant fasthållande vid metoden att ständigt iakttaga sig själv i livet. MV 9.131

⁷För det andra att de studerande har levat länge nog och stridit tillräckligt hårt med fientliga krafter i livet för att ha utvecklat en någotsånär riktig förståelse av värden. Det förutsätts att de strävar att leva såsom de som vet något om andrajagets sanna, eviga värden. De låter sig inte hållas tillbaka av vad som än händer förstajaget eller av tidens och omständigheternas tryck, av ålder och fysiska handikapp. De har insett att det har sina nackdelar att entusiastiskt rusa åstad och med våldsam kraft pressa sig fram, att ryckiga ansträngningar och tillfälligt tryck utmynnar i besvikelse och en tung känsla av misslyckande. De har förstått att det i stället är en stadig, jämn, ihållande strävan, som i det långa loppet bär dem framåt. L1 4.19.6, MV 9.180.1,2, 9.191.5

⁸För det tredje förutsätts att de som ställer in sig på att draga nytta av den undervisning som här lämnas, är beredda att genomföra de enkla kraven, att noga studera vad som sägs, att försöka skapa ordning i sitt tänkande och att hålla fast vid sitt meditationsarbete. Att ha ordning i sitt tänkande och rikta tanken på det man just håller på med i alla sina dagliga göromål är det bästa sättet att göra studie- och meditationsstunderna givande och rusta sig själv för lärjungens kallelse. L1 1.19, MV 9.125.3

⁹Det som här sägs är avsett för dem som försöker motsvara behovet av utbildade tjänare. Märk väl – försöker motsvara – inte motsvarar. Planethierarkin ser i första hand till avsikten och ansträngningen. Avsikt, ansträngning och uthållighet: detta är de tre huvudkraven för alla lärjungar och invigda. MV 9.11.3

¹⁰I vårt studium av dessa regler är deras tillämpning på det magiska arbetet det mindre viktiga. Viktigare är lärjungens skolning och karaktärsbildning. (LA: Därför är också "Lärjungens väg" en bättre titel än "En avhandling om vit magi".) Hur kunskapen skall tillämpas på manifestation av krafter i världen får bli en senare fråga. Nu är syftet ett annat: att de studerande såsom förstajag skall fatta ett mentalt intresse för det högre jaget, andrajaget, och

att stärka detta intresse, så att det alstrar en kraft hos dem som är tillräcklig för att driva dem framåt.

¹¹När förstajaget en gång klart fattat att det egna kausalväsendet finns och äger en oerhörd potential, börjar detta kausalväsen också kunna göra sig gällande. Då kan människan lita till att kausalväsendet skall genomföra hennes skolning till önskat slutligt resultat. LA: Förstajagets eget tänkande, begränsat till fysiska världens tid och rum, okunnigt om alla föregående inkarnationer, kan inte ge denna livstillit, utan den måste komma ovanifrån, från lägsta 46-medvetenheten via kausalhöljets centra. MV 8.10.6, 9.3.4, 9.21.2, 10.2.10, 11.10.5

¹²Det nödvändiga arbetet med aspiranter på lärjungaskapet är tvåfalt:

¹³1) Att lära dem att få kontakt med kausalväsendet, så att de i fysiska hjärnan får en visshet om denna högre verklighet. Denna kunskap gör det svårare för fysiska, emotionala och mentala intressen att utöva sin dragningskraft och hålla kvar individen i motsvarande världar. Den blir därmed första steget ut ur fjärde och in i femte naturriket.

¹⁴2) Att ge praktisk undervisning, som möjliggör för aspiranten att:

a. Förstå sitt eget vara genom att förvärva någon esoterisk kunskap om människan.
b. Styra sitt eget varas krafter och lära sig något om de krafter som omger honom.
c. Utveckla sina potentiella förmågor, så att han kan självständigt lösa sina egna problem, styra sitt eget liv och bli psykiskt så stark och balanserad att han måste erkännas såsom duglig till arbetare enligt medvetenhetsutvecklingens plan, vit magiker och lärjunge till planet-hierarkin.

¹⁵Esoterikstuderande ombeds därför att vidga sitt begrepp om planethierarkin och lärjungaskapet så, att det innefattar alla områden av människolivet, också exoteriska sådana som politiska, sociala, ekonomiska och vetenskapliga verksamheter. De ombeds att inte begränsa begreppet till den egna organisationen eller dem som arbetar i överfysiska världar eller enbart på religionens eller andlighetens område. Allt som verkar så, att det höjer mänsklighetens nivå är andligt arbete, och de som så arbetar kan göra det i fysiska kroppar eller utan sådana. Planet-hierarkins arbetare har såväl objektiv syn som subjektiv insikt eller urskillning. MV 1.68.1

¹⁶Studiet av regel 1 kan sammanfattas med följande tre uttryck: 1) kommunikation med Augoeides, 2) cyklisk meditation, 3) inrätning.

¹⁷Framställningen av reglerna i *En avhandling om kosmisk eld* inleds med en kort sammanfattning av förfarandet och en utsaga om den vite magikerns natur. Det som där sades skall här närmast upprepas för aspirantens begrundan och till hans hjälp.

¹⁸1) Den vite magikern är den som genom medveten inrätning med kausalhöljet är i kontakt med Augoeides. 2) Han är varse och mottaglig för Augoeides' planer och avsikter. 3) Han är i stånd att mottaga de intryck Augoeides överför och registrera dem i hjärnan. 4) Vit magi verkar alltid ovanifrån nedåt och är resultat av andrajagets energier. (LA: Andrajag betyder antingen att människomonaden själv är kausaljag samarbetande med vikarierande essentialjaget, Augoeides, eller [före kausalstadiet] att Augoeides vikarierar som människans både kausal- och essentialjag och människan såsom mentaljag är mottaglig för Augoeides' inspirationer.) Vit magi är aldrig verkan enbart av inkarnationshöljens energier. 5) Nedflödet av intrycksgivande energi från Augoeides är resultat av den inre samling och koncentration han företar sig, innan han skickar ut sina energier till människomonaden. Augoeides befinner sig i djup meditation under människans hela fysiska inkarnation. 6) Denna meditation avser ändamålet och planen. 7) Meditationen är cyklisk liksom allt annat i solsystemet: "Själens andas och formen lever därigenom" (LA: "formen" = inkarnationshöljerna). 8) När kommunikationen mellan Augoeides och människan är medveten och stadig, blir människan en vit magiker. 9) Därför är de som arbetar med vit magi alltid långt komna människor, ty människan är sällan mottaglig för Augoeides' impulser, förrän efter många inkarnationers erfarenheter. 10) Augoeides meddelar sig med människomonaden genom sutratma, som löper genom inkarnationshöljerna in i fysiska hjärnan. Genom medveten kontroll av hjärnmedvetenheten blir människan intelligent verksam i fysiska världen.

¹⁹Det närmast ovanstående är en kortfattad analys av den första regeln för magi. De studerande anbefalls att själva göra dylika analyser av de följande reglerna och i samband därmed meditera på dem. Så kan de utvinna mer kunskap ur studiet.

²⁰Studiet inleds med en kortfattad överblick över aspirantens hittillsvarande situation, hans utrustning och den metod han skall tillämpa. Hittills har inkarnationshöljerna (47:4–49:7), deras medvetenhet och förhållande till omgivande fysiska världen intagit främsta rummet i monadens erfarenhet. Nu blir däremot en omorientering möjlig, så att monaden i kausalhöljet blir viktigaste faktum för aspiranten. Han inser också att förhållandet till omvärlden (avseende materieaspekten, höljerna) innefattar både fysiska världen och de överfysiska världarna. Hittills har människan i sitt förhållningssätt beaktat endast det som ryms inom den normala mänskliga evolutionens materieaspekt.

²¹Denna materieaspekt har hon brukat, och den har behärskat henne. Hon har också fått lida av den och därför med tiden gjort uppror, av övermåttnad, mot allt som hör till den materiella tillvaron. Missnöje, avsmak och utmattning kännetecknar ofta dem som står på tröskeln till lärjungaskapet. Ty vad är en lärjunge? Det är en som söker lära sig en ny rytm, inträda på ett nytt erfarenhetsområde och gå i deras fotspår som före honom vandrat den väg som leder från mörker till ljus, från överklighet till verklighet. L1 1.13.3 Lärjungen har upplevat de njutningar och glädjeämnen som förstajagets världar kan erbjuda och insett deras oförmåga att tillfredsställa och kvarhålla honom. Nu befinner han sig ett tillstånd av övergång mellan en gammal tillvaroform och en ny, mellan medvetenhet i inkarnationshöljerna och medvetenhet i kausalhöljet. Han ”ser dubbelt”. MV 9.190.3

²²Hans insikt och urskillning växer sakta men säkert, allteftersom hjärnan blir i stånd att taga emot inlysning från kausalmedvetenheten via mentalmedvetenheten. När kausalmedvetenheten utvecklas, blir nya kunskapsområden tillgängliga

²³Det första kunskapsområde som mottar inlysning avser alla former i människans tre världar: fysiska världen (etervärlden inräknad, 49:2-7), emotionalvärlden (48:2-7) och mentalvärlden (47:4-7). Därigenom blir aspiranten på lärjungaskapet varse de egna inkarnationshöljerna (som motsvarar dessa tre världar), deras natur och funktioner, och börjar inse hur mycket fånge han är i dessa höljens mekaniska och automatiska aktiviteter. De hinder, som står honom i vägen på vandringen mot målet, avslöjas för honom och hans problem preciseras. Ofta frestas han då att fälla modet. I sådana stunder skall han dock minnas att i den mån han bereder sig att använda sina ökande krafter i mänsklighetens tjänst, skall Augoeides hjälpa honom med sin inspiration. MV 8.10.21, 9.183.9

²⁴Allteftersom han framhärdar och kämpar, övervinner sina problem och bringar sina begär och tankar under kontroll, öppnas det andra kunskapsområdet, kunskapen om Augoeides, kausalhöljet, kausalmedvetenheten och honom själv såsom (i början endast sporadiskt) kausaljag. Därmed börjar han bli medveten också om ursprunget till den energi som givit upphov till de lägre världarna (47:4–49:7).

²⁵När han väl är stadgad i vetskapen om sig själv som begynnande kausaljag och i medvetandet om vad han i kausalmedvetenheten ser, hör, vet och får kontakt med, finner han också läraren, kommer han i förbindelse med dennes grupp av lärjungar, blir han klar över den del av det gemensamma arbetet han har att åtaga sig och utföra i fysiska världen. Så minskar efterhand inkarnationshöljernas automatiska, okontrollerade aktivitet och träder människan i alltmer medveten kontakt med läraren och hans grupp. Men detta följer efter att det lägre har inrätats med det högre och inlysningen har trängt ner i hjärnan.

²⁶Det är viktigt att alla aspiranter studerar och förstår allt det här sagda, så att de kan vidtaga de erforderliga åtgärderna och utveckla den önskvärda medvetenheten. Först när detta skett, icke förr, kan läraren låta människan ingå i hans grupp, därmed taga henne in i sin auras inflytelsekrets och göra henne till en utpost för sin egen medvetenhet. Varje steg av vägen måste människan gå själv, och det finns inga korta eller enkla genvägar ut ur mörkret in i ljuset. L1 3.10.2, 5.18.12; MV 8.21.6, 9.187.16, 9.188.7

2 Lärjungens väg

¹Vitmagikern är alltid en som genom medveten inrättning med sin Augoeides är mottaglig för hans planer och avsikter och därför i stånd att taga emot de högre intrycken. Nedflödet av den intrycksbärande energin från Augoeides är resultat av att han är koncentrerad och insamlad, har dragit in sina krafter, innan han koncentrerad sänder dem till människan, och ständigt mediterar på avsikten och planen. Augoeides är i djup meditation under människans hela inkarnation. Denna meditation är till sin natur cyklisk, så att Augoeides skickar människan rytmiska energiströmmar, som hon uppfattar såsom ”högre impulser”, inspirationer, stimulanser till högre strävan. Därför är det tydligt varför vitmagiker alltid är långt framskridna människor, ty förstajaget är sällan mottagligt för Augoeides’ inspirationer förrän monaden närmar sig slutet av vistelsen i människoriket. Augoeides meddelar sig med människan genom sutratma, som går igenom de lägre höljena ända ner i fysiska hjärnan. Om ingenting av detta har människan någon klar uppfattning, då hon nalkas lärjungaskapet. Hon ser inte klart åt något håll. Bakom sig ser hon bara emotional- och mentalvärldarnas dimmor, illusioner och fiktioner, som inte längre intresserar henne. Framom sig ser hon i fjärran ett ljus, som drar henne till sig, men hon kan ännu inte se vad ljuset klagör. Omkring sig ser hon endast de skiftande former som hör till förstajagets världar. Inom sig ser hon i ljuset av det kausala de hinder och belastningar som hon själv åstadkommit och som måste avlägsnas, innan hon kan nalkas det fjärran ljuset, så att det kan förenas med henne. När hon gjort detta, kan hon känna sig själv såsom ljus, vara och vandra i det ljuset och även förmedla det till andra.

²Lärjungaskapets stadium är på många sätt det svåraste stadiet i hela evolutionen. De energistötar, den oavbrutet mediterande Augoeides sänder ut till lärjungen, ökar alltmer i vibrationsfrekvens och styrka. Energin påverkar allt mera inkarnationshöljerna, som människo-monaden söker kontrollera. MV 7.16.13

³Periodiciteten i Augoeides’ meditation påverkar aspirantens liv. Inspirationen från Augoeides tilltar och avtar rytmiskt, liksom ebb och flod. Denna periodicitet verkar också under inkarnationernas långa rad, så att vissa liv blir jämförelsevis fattiga på erfarenheter som kan tillgodogöras av kausalväsendet, medan andra blir rikare. Detta bör alla veta om som är inställda på att hjälpa sina medmänniskor. Lever dessa just nu i ”själsenergins” ebb eller flod? Genomgår de ett skede av tillfällig stillhet inför framtida större ansträngningar? Då behöver de stärkas och stadgas för att kunna ”stå fast i andligt vara”. Eller upplever de ett inflöde av energier? Då får man söka hjälpa dem att rätt rikta och rätt bruka dessa.

⁴Hos lärjungen växlar dessa cykler snabbare och är impulserna starkare än hos aspiranten. (LA: AAB jämför här med genomsnittsmänniskan, men civilisationsmänniskan mottar knappast någon inspiration av Augoeides alls. Åtminstone kulturstadiet måste individen ha uppnått för att någon gång komma under Augoeides’ påverkan, och det har inte 85 procent av mänskligheten.) Cyklerna växlar med en plågsam snabbhet. Mystikern har upplevelse av växlingen mellan tider av gudsnärhet och tider av gudsövergivenhet, mentalisten har erfarenhet av en liknande växling mellan perioder av klarhet eller större förståelse och perioder av oklarhet eller mindre förståelse. MV 8.13.3

⁵När aspiranten emellertid får veta att det han upplever är verkan av att Augoeides cykliskt växlar uppmärksamheten mellan sina egna världar, andrajagets världar (45:4–47:3), och aspirantens, förstajagets världar (47:4–49:7), kan han förstå dessa växlingar. Då inser han att de höga upplevelserna kommer av att Augoeides riktar sin uppmärksamhet och inspirerande energi på honom och att han själv förmår uppfatta det – båda villkoren måste vara uppfyllda – och att omvänt de låga upplevelserna beror på att Augoeides antingen är upptagen i sina egna världar eller att han visserligen riktar sin uppmärksamhet på aspiranten men denne inte förmår uppfatta det. Därav kan han draga slutsatsen att felet ligger hos honom själv, i hans oförmåga att dels mottaga kausala intryck, dels hålla sig kvar i kausala medvetenhetstillstånd annat än korta ögonblick. När han väl lärt sig att leva i kausalmedvetenheten med obruten kontinuitet,

har han också höjt sig över dessa växlingar. Därför måste han finna den ”rakknivsvassa” väg som leder från fysisk hjärnmedvetenhet till kausal medvetenhet och kunna gå den stadigt från de eviga växlingarnas världar (47:4–49:7) till det oföränderliga ljusets värld (47:2,3).

⁶När han det gjort, blir dessa lägre världar för honom endast ett område för tjänande, upphör de att vara ett område för sinnlig förnimmelse. Ett viktigt steg på vägen dit är aspirantens strävan att leva som om han redan vore ett kausaljag. MV 9.133 En viktig insikt och hjälp är att minnas att de låga upplevelserna är cykliska, periodiska, och att på natt alltid följer dag. L2 5.21.14

⁷Monaderna i människariket har under eoner identifierat sig med inkarnationshöljerna och dessas funktioner, inte med kausalmedvetenheten, vars utveckling ju är ändamålet med inkarnationerna. MV 7.1.5 Den har uppfattat endast verkningarna, inte orsakerna. Till aspirantskapet hör att börja beakta orsakerna, att inse att monaden måste nå orsakernas värld (orsaker vad avser manifestationen i människans världar), kausalvärlden, och dess medvetenhet, för att inte längre vara offer för verkningarna. MV 7.15.2

⁸Den aspirant, som förstår denna kausalkontakternas periodicitet, inser också varför meditationen måste vara regelbundet återkommande: meditation på morgonen, erinring vid middags-tid och tillbakablick på kvällen. Fullmånen och nymånen anger en större cykels växlingar. L1 1.18

⁹Mycket förberedande arbete behöver utföras. Lärjungen i fysiska världen och läraren – antingen läraren i planethierarkin eller (innan han kontaktats) Augoeides (MV 9.122.9) – behöver lära känna varandra bättre och vänja sig vid varandras vibrationer. Lärarna har mycket att kämpa med, därför att inkarnerade lärjungars mentala processer är så tröga. Lärjungens tillit till läraren åstadkommer dock de rätta vibrationerna, som med tiden underlättar det effektiva arbetet. MV 9.190.17 Brist på tillit, lugn, hängivenhet, flit och emotionellt lugn blir hinder. Lärarna får bruka mycket tålmod, när de har att göra med alla dem som de i brist på bättre material måste söka använda. En illa övervägd handling kan göra fysiska kroppen (organismen med dess eterhölje) oemottaglig. Oro, bekymmer kan få emotionelhöljet att vibrera i en rytm som omöjliggör rätt mottagning av information om ändamålet. Fördomar, kritik, högmod kan göra mentalhöljet obrukbart. Aspiranter, som vill gripa sig an detta svåra arbete, måste vakta på sig själva med oändlig omsorg och behålla den inre klarhet och ro och den mentala böjlighet som gör dem till gagneliga redskap i ledandet av mänskligheten.

¹⁰Följande regler måste därför ges:

¹¹1. Det är väsentligt att det råder en strävan att nå en absolut renhet ifråga om motiven.

¹²2. Förmågan att träda in på den stilla platsen i det inre (P.D. Ouspensky, *Fjärde vägen*, s. 140) kommer därefter. MV 9.190.6 Förmågan att stilla psyket hänger på iakttagandet av rytms lag. Om man vibrerar i många olika riktningar och tar emot intryck från många olika håll, blir det omöjligt att iakttaga denna lag. Initiativet måste ligga hos det iakttagande jaget: detta beaktar jag, detta beaktar jag inte; detta tar jag emot, detta tar jag inte emot. Endast så kan inre jämvikt uppnås och behållas. Studiet av atom- och molekylarslagen (materieaspekten) och studiet av vibrationernas lag (rörelseaspekten) är nära förbundna. När människorna lär sig mer om molekylarslagen i sina höljen, liksom mer om vibrationernas lag och rytternas lag, kommer de att kunna kontrollera höljen ändamålsenligt. Vibrationernas lag, rytternas lag och gravitationens lag är olika sidor av ett och samma. Jorden själv är ett väsen, som med viljekraft drar allt till sig. Jordväsendets in- och utandning påverkar våldsamt fysiska materiens vibrationer. Detta sammanhänger också med månen. Människor, som påverkas särskilt starkt av månen, gensvarar på denna attraktion mer än andra och är svåra att använda som överförare. Den tystnad, som kommer av det inre lugnet, skall odlas. Aspiranter uppmanas att minnas att den tid kommer, då också de skall ingå i gruppen av lärare i emotionalvärlden efter ”döden”. Om de då inte har lärt sig att iakttaga den tystnad som kommer av styrka och av kunskap, hur skall de då stå ut med den skenbara bristen på kommunikation mellan dem själva och dem som är kvar i fysisk inkarnation? Lär därför att hålla er stilla, annars kommer er användbarhet att hämmas av

emotional oro och irritation efter ”döden”!

¹³3. Minns alltid att brist på lugn i vardagen hindrar lärarna i kausal- eller essentialvärlden från att nå er! Sträva därför att behålla lugnet, medan livet rullar vidare! Arbeta, kämpa, sträva, längta och bevara er inre ro! Drag er regelbundet tillbaka inåt, till inre arbete, och odla så en känslighet för de högre världarna! En fullkomlig stadga eller inre jämvikt är vad lärarna behöver hos dem som de söker använda. Det är en inre jämvikt, som håller fast vid visionen, likväl utför sitt yttre arbete i fysiska världen med en koncentrerad uppmärksamhet i fysiska hjärnan som inte låter sig avledas av den inre mottagligheten. Det innefattar alltså en tvåfaldig aktivitet.

¹⁴4. Lär att kontrollera tanken! Det är nödvändigt att vakta på vad ni tänker. Detta är en tid, då allt fler människor blir telepatiska. Den tid kommer, då tanken blir allmän egendom och andra uppfattar vad ni tänker. Därför måste man noga vakta tanken. De som blir mottagliga för intryck från kausalvärlden, måste skydda vad de får veta för andras intrång. Aspiranter måste lära sig att hämma vissa tankar och när de är i kontakt med sina medmänniskor hindra viss kunskap från att läcka ut i det allmänna medvetandet. MV 9.192.11

¹⁵Det är särskilt viktigt att förstå betydelsen av uttrycket ”splittrar ej sin kraft”. Det finns så många verksamhetsområden, där den kausalt inspirerade aspiranten eller lärjungen kan göra sin kraft gällande. Det är inte lätt att nå klarhet om vilket val som är det bästa. Finns då något kännetecken, på vilket en människa kan veta vilket av flera möjliga verksamhetsområden hon bör välja? Finns något som osvikligt kan hjälpa henne att välja rätt handling och gå den rätta vägen? Frågan avser inte valet mellan sådant som gagnar medvetenhetsutvecklingen och sådant som inte gör det. Den avser valet mellan två handlingsvägar, som båda är rätta och riktiga. MV 8.21.7

¹⁶När människan skrider framåt i medvetenhetsutveckling, ställs hon inför val, som kräver allt finare urskillning. Den ringa utvecklades grova urskillning mellan rätt och orätt ersätts av den finare distinktionen mellan rätt och rättare eller högt och högre, och rättsuppfattningen utformas med den största noggrannhet och insikt. (L1 9.45.7) I livets påfrestningar och under det ständiga trycket på envar av de andra som ingår i gruppen blir problemet ofta mycket svårt.

¹⁷När valet står mellan det som gagnar individen och det som gagnar gruppen, är det lätt att välja rätt för den som äger urskillning och axlar sitt rättmätiga ansvar. Observera ordet ”rättmätig”! Det handlar här om normala människor med en balanserad uppfattning, inte om överdrivet samvetsgranna fanatiker. MV 9.198.7,8 Därefter kommer urskillningen mellan det mer och det mindre ändamålsenliga, och då skall fysiska världens faktorer såsom rätt tid, rätt plats, rätta människor och rätt hushållning med ändliga ekonomiska etc. resurser beaktas.

¹⁸Likväl kan det uppstå lägen, där det också efter dylika uteslutnings- och urskillningsförfaranden alltså finns ett val mellan två skenbart lika goda alternativ och där varken sunda förnuftet eller urskillningen på grundval av både exoterisk och esoterisk kunskap kan visa vägen. Viljan är att göra det enda rätta och handla så, att det gagnar gruppen bäst utan tanke på individens egen nytta. Men insikten och förståelsen räcker inte till. Vad skall aspiranten då göra? Ettdera av två:

¹⁹Antingen kan han välja den handlingsväg som synes honom klokast och bäst. Detta förutsätter lagtillit, i synnerhet tillit till skördelagen, men även tillit till självförverkligandets lag. Aspiranten visar då den fasta självtillit, utan vilken han inte kan utveckla vare sig egenarten eller övermänskliga medvetenhetsslag. Detta innefattar också förmågan att gå framåt på grundval av fattat beslut, stå för detta och dess följder utan ängslan och beklagande.

²⁰Eller kan han vänta i förlitan på att i sitt inre finna den rätta riktningen, i vetskap om att han med tiden når visshet, när alla dörrar stängts utom en, vilken är den han skall gå genom. Ty det finns bara en dörr, genom vilken en sådan människa kan gå. Hon behöver intuition för att välja denna rätta dörr.

²¹I det första fallet kan människan göra misstag och därigenom lära sig och gå framåt. I det andra fallet är misstag uteslutna och kan hon endast handla rätt.

²²Det är således tydligt att det som avgör är förståelsen för vilket stadium man uppnått i

medvetenhetsutvecklingen. Endast den långt framskridna människan kan veta vad som är rätt tid, rätt plats och rätta människor och kan urskilja intuitionen från mentala och emotionala yttringar.

²³Den människa, som borde använda sitt sunda förnuft och handla efter sin mentala förståelse, skall alltså inte tillämpa den högre metoden, väntan på att en dörr skall öppnas. Om hon det gör, väntar hon sig för mycket på sitt stadium. Hon har alltjämt att lära sig använda det mentala för att fatta rätt beslut och lösa sina problem. Med den metoden kommer hon att växa. Den intuitiva kunskapen hör till kausalmedvetenheten, och denna måste vara aktiv, innan intuitionen kan fungera. Viktigt är också att inse att intuitionen, kausalmedvetenheten, alltid avser gruppaktivitet, aldrig individens egna angelägenheter. Om man fortfarande är centrad i förstajaget, skall man inse det och använda den utrustning man äger. Om man däremot vet med sig om att man fungerar i det kausala och i tjänandet av helheten glömmar sig själv och sina själviska intressen, då som först kan man tillämpa den högre metoden. Då utför man vad plikten anvisar, åtar man sig det ansvar man är vuxen, fullgör man sin andel av gruppens arbete. Då öppnar sig också vägen framför en, medan man löser sin närmaste uppgift, fullgör sin närmaste plikt. Ur rätta fullgörandet av mindre plikter uppstår förmånen att fullgöra större plikter. MV 8.20.2, 9.125.4

²⁴För den framskridne aspiranten beror alltså valet av rätt handling på en ändamålsenlig användning av det mentala, bruket av sunt förnuft och självglömska. Detta leder till pliktuppfyllelse. Också för lärjungen gäller allt detta och dessutom möjligheten att använda kausalintuitionen, som uppenbarar när han kan åta sig vidare gruppansvar vid sidan om hittillsvarande mindre gruppansvar. Intuitionen visar inte hur ärelystnaden kan gödas eller hur begäret efter själviskt framåtskridande kan tillgodoses. Intuitionen finner lagarna men visar ej individuell tillämpning för det lägre.

3 Regel II

¹Regel II. När skuggan svarat, fortskrider arbetet i djup meditation. Det lägre ljuset kastas uppåt. Det större ljuset upplyser de tre, och de fyras arbete fortskrider.

4 Hinder för esoteriskt studium

¹Denna regel är en av de svåraste i boken och samtidigt en av de mest omfattande. Den anger på ett intressant sätt förhållandet mellan det lägre, förstajaget, människomonaden i förstatriaden, och det högre, Augoeides, devamonaden i kausalhöljets centrum. Regeln kan utredas på två sätt med avseende på de två ljus den talar om: det lägre ljuset, som kastas uppåt, och det större ljuset, som upplyser de tre.

²Det större eller högre ljuset – båda bestämningarna är nödvändiga eftersom det handlar icke bara om ett starkare ljus utan också om ett ljus av en högre kvalitet, sammanhängande med ett högre slags medvetenhet – är (själens =) andratriadens eller kausalhöljets ljus, som upplyser (den trefaldiga personligheten =) förstatriaden och dess höljen. Det lägre ljuset är eterhöljets ljus (49:2-4), vilket är dolt inom människan i fysiska ”synliga” världen, grovfysiska världen (49:5-7). På ett visst stadium av människans utveckling väcks detta ljus till liv och förenar sig med det större och högre ljuset från kausalhöljet. Människan är då ett kausaljag med objektiv kausalmedvetenhet i fysiska dagsmedvetenheten. MV 10.2.4 Ett större och högre slags ljus kan utsändas också från tredjetriaden och Protogonos. Oavsett varifrån det högre ljuset kommer, är det först när den mänskliga monaden kan självmedvetet förvärva den medvetenhet, varav det är bärare, och uttrycka denna i fysiska dagsmedvetenheten, som monaden förverkligar medvetenhetsevolutionens ändamål.

³Regel II utgår från ett tillstånd, där det upprättats ett medvetet förhållande mellan ”själen och dess skugga”, Augoeides och människan i fysiska världen. Båda har mediterat. Ett av den

dagliga meditationens ändamål är att möjliggöra för hjärnan (organiska och eteriska) och mentalmedvetenheten att vibrera i samklang med Augoeides, när han söker meddela sig med människan. H.T.L.: När människan blivit mentaljag och lever för enheten, börjar Augoeides ”intressera sig” för henne. MV 8.20.5

⁴I samband med denna kontakt göres dessa inrätningar: människan med Augoeides, hjärnan med mentalmedvetenheten och hypofysen med tallkottkörteln.

⁵Med höljescentren göres följande inrätningar under såväl individens som mänsklighetens evolution: bascentret inrätas med hjässcentret, solarplexuscentret med hjärtcentret och sakralcentret med strupcentret.

⁶I det nyss sagda ligger en antydning för mer framskridna studerandes begrändning, och framskriden är den som tvekar att så betrakta sig. L1 4.23.12

⁷Allteftersom livet i meditation fortskrider, blir förbindelsen mellan Augoeides och människan stadigt bättre och den förmedlade kraften starkare. Hur många inkarnationer detta skall taga beror på många faktorer, för många att här uppräknas. De studerande må själva göra en lista över de faktorer de anser sig behöva taga med i beräkningen, när de söker avgöra var de själva står i evolutionen.

⁸Resultatet av denna medvetna förbindelse blir att människan riktar om sitt livs strävan mot att åstadkomma en syntes av de tre (LA: eterhöljet, emotionalhöljet och mentalhöljet) och det fjärde (LA: kausalhöljet), så att de fyras arbete kan fortskrida.

⁹Fyra ord eller uttryck skall här begründas, eftersom de sammanfattar processen: medveten förbindelse, gensvar, omriktning, förening.

¹⁰Studiet av regel II avser dess två delar: 1) Förhållandet mellan Augoeides och människan, kausalhöljet och monaden i förstatriaden. Detta skall behandlas särskilt med avseende på meditationen i vardagen. 2) Betydelsen av uttrycket ”det lägre ljuset kastas uppåt”, vilket avser höljescentren och idémentaliteten (kundalini).

¹¹Alla studerande bör fördjupa sin kunskap om och förståelse av eterhöljet, och detta av tre skäl.

¹²1) Upptäckten av etermaterien och eterhöljet är nästa steg i vetenskapens utforskning av materieaspekten. Denna upptäckt påskyndas, om tänkande människor kan formulera intelligenta ideer om detta intressanta ämne. Vi kan bistå i sanningens uppenbarande med vårt klara tänkande. Från nutidens utsagor om etern kan vetenskapsmännen med tiden nå fram till en förståelse av eterformerna och -höljerna. KOV 3.1.25, DVS 3.15.2

¹³2) Eterhöljet utgör grunden till odödligheten, enhetslagen (även kallad broderskapets lag) och astrologin. Detta sammanhänger med att eterhöljet består av kraftcentra, som sinsemellan är förbundna med kraftströmmar, och att höljet i sin helhet är sammankopplat med nervsystemet och övriga organismen.

¹⁴3) Det är nödvändigt inse att eterhöljet vitaliseras och kontrolleras med tanken och kan med tanken förmås till fullt fungerande aktivitet. Detta åstadkommer man genom att tänka rätt, inte genom andningsövningar. När aspiranter inser detta, kommer de att avstå från många farliga övningar och i stället erhålla en normal och trygg kontroll av detta synnerligen mäktiga redskap, eterhöljet. E 9.4.14, 9.6.16, 9.8.5

¹⁵Esoteriskt studium är av den största betydelse, och de som ägnar sig åt detta måste sätta in allt vad de har av intellektuell arbetsförmåga och koncentrerad uppmärksamhet. Det innefattar också oavbruten tillämpning av de inhämtade sanningarna.

¹⁶Esoteriskt studium bedrivs i Västerlandet intellektuellt men inte praktiskt. Den människa, som inriktar sig på att vandra den esoteriska vägen, kan uppfånga glimtar av kunskapens ljus såsom en teori, men den systematiska och metodiska tillämpningen av de studerade lagarna har hittills inte gjort stora framsteg. MV 9.141, L2 10.25

¹⁷Vari ligger hindren? Det kan vara av värde att utreda denna fråga i tre steg: 1) De västerländska hindren för riktigt esoteriskt studium. 2) Hur dessa hinder kan övervinnas. 3) Vissa åtgärder aspiranten kan tryggt vidtaga för att utrusta sig till att beträda den esoteriska vägen,

ty detta är för majoriteten av dem för närvarande det enda möjliga stadiet.

¹⁸Ett av de viktigaste hindren för en korrekt uppfattning av esoterikens lagar och deras praktiska tillämpning ligger i att Västerlandet är förhållandevis ungt och att hastiga förändringar varit det utmärkande kännetecknet för den europeiska civilisationen (dess amerikanska dotter inräknad). Europas historia omfattar knappt tre årtusenden och Amerikas ungefär lika många århundraden. Esoteriken blomstrar i en förberedd atmosfär, i en starkt magnetiserad miljö och i stadgade förhållanden, vilket allt är resultatet av många tidsåldrars arbete i mentalvärlden.

¹⁹Detta är en av grunderna till att Indien erbjuder en lämplig jordmån för en dylik strävan. Där har esoteriken en historia omfattande tiotusentals år, och denna långa tid har satt sin prägel också på befolkningens fysik, utrustat den med organismer som inte bjuder detta motstånd som västerländska organismer så ofta gör. Miljön har länge genomträngts med vibrationerna av De Stora, som bor inom Indiens gränser (LA: det historiska Indien avses, alltså innefattande även nuvarande Pakistan, Afghanistan, Kashmir, Nepal, Sikkim, Bhutan, Bangla Desh och Sri Lanka) och som genom sina rörelser fram och åter och sin närhet ständigt magnetiserar den omgivande etern. Detta medför i sin tur ett tillstånd av minsta möjliga motstånd, ty denna eteriska magnetisering påverkar den berörda befolkningens eterhöljen. Dessa två omständigheter – påverkans långvarighet och höga kvalitet – medför den stadga i rytmerna som underlättar esoteriskt arbete och erbjuder ett förhållandevis ostört område för mantriska och rituella företag.

²⁰Dessa förhållanden förefinns inte i Västerlandet, där ständig förändring pågår på livets alla områden, där snabba omkastningar i skeendet vållar omfattande störningar, som motverkar allt arbete av magiskt slag. Den mängd kraft, man skulle behöva sätta in i dylikt arbete, kan inte försvaras med hänsyn till de resultat som torde erhållas. Tiden har fått gå, medan man i stället sökt åstadkomma ett tillstånd av jämvikt.

²¹När störningarnas höjdpunkt passerats, kan ett stabilare tillstånd gradvis åstadkommas. (LA: Det är knappast riktigt, som A.A.B. påstår, att denna höjdpunkt skulle ha passerats, när hon skrev detta år 1934. Tvärtom har tiden därefter kännetecknats av tilltagande oordning i människans fysiska värld och desorientering i människornas tänkande. Detta visar sig också däri att de kvasioökulta lärorna vinner alltfler anhängare, medan den äkta esoteriken från planethierarkin tigs ihjäl. Det planerade esoteriska arbetets framgång kan således inte väntas i vår tid. MV 9.139.3) Därmed kan försök att utföra bestämt esoteriskt arbete krönas med framgång. Chefen för planethierarkins tredje huvuddepartement 43-jaget R. arbetar med detta problem och likaså ett 45-jag av engelsk nationalitet. De får hjälp av en lärjunge med sällsynt förmåga i Sverige och en invigd i södra Ryssland, vilken arbetar mycket i det mentala. Deras avsikt är att så utnyttja de kraftresurser som nirmanakayaerna lagrat att nedflödet av dem kan sopa undan lägre slags materia och därmed ge högre slags vibrationer fritt spelrum.

²²Ett annat hinder föreligger i det lägre mentalas högradiga utveckling. Det framhålls här att denna utveckling på intet vis får betraktas som en nackdel. Den har haft sin givna plats i evolutionen, och när Österlandet och Västerlandet senare nått en bättre ömsesidig förståelse och samverkan, blir det ett utbyte till båtad för bägge parter: Österlandet kommer att dra nytta av Västerlandets starka mentala utveckling, medan Västerlandet kommer att ha mycket att vinna av Österlandets mer abstrakta tänkande (visande sig bland annat i symbolismen). Genom ansträngningen att begripa det som ariska rotrasens första underräs så lätt uppfattat kommer västerlänningen att kontakta det kausala och så lättare att bygga bron mellan det mentala och kausala. De två typerna behöver varandra, och deras inverkan på varandra främjar den slutliga syntesen. LA: Pytagoras' hylozoiska mentalsystem, rätt förstått, är just denna syntes, som ersätter såväl den europeiska som den indiska filosofin. KOV 7.15.5

²³Det lägre mentala (LA: här menas i synnerhet 47:6 och 7, i mindre mån 47:5 och i minsta mån 47:4, vilka två sistnämnda kan nås av kausalideer) torde kunna ge anledning till en längre utredning, men här får det räcka med att påpeka några få av de sätt, på vilka det hindrar

individen att nå kontakt med högre medvetenhet (kausal och högre).

²⁴1) Genom sin intensiva stimulerade verksamhet hindrar det mottagandet av inspiration från det kausala och högre. Det verkar som ett mörkt draperi som utestänger den högre inlysningen. Endast om detta överaktiva mentala stadgas och når en stabil vila, kan denna inlysning tränga ner genom inkarnationshöljerna till fysiska hjärnan och så bli tillgänglig för praktiskt tjänande. MV 7.2.7

²⁵2) Andratriadens visdom finns till för förstajagets bruk men hindras genom det mentalas utläggningar. När den mentala energin är för intensiv, bildar den en ström, som hindrar kausala ideer från att strömma ner i mentalhöljet och mentala 47:5 från att taga emot dessa. Först när den mentala energin skolats och reglerats, kan den fulla inlysningen i fysiska hjärnan åstadkommas genom tre energiers förening: kausala, mentala och eteriska. När de tre förenats, kan allt som hindrar människans frigörelse brännas bort.

²⁶3) Genom urskillningen – en förmåga hos mentalhöljet – skolas förstajaget i att skilja verklighet från överklighet, jaget från icke-jaget. Därefter följer ett skede, där monaden med nödvändighet har sin uppmärksamhet riktad på förstajaget och dess höljen och där således mottagligheten för inflytanden från andratriaden och Augoeides liksom förståelsen för medvetenhetsutvecklingen är ringa. Först när människan snabbt urskiljer sanning från lögn i det som når henne och väljer sanningen, öppnas esoterikens väg för henne. Då kan hon också lära sig att styra det mentala i stället för att styras av det. När det mentala blir enbart ett redskap, kan det börja fullgöra sin rättmätiga uppgift att vara uttolkare av det kausala. L2 1.14.10

²⁷4) Det mentala hindrar också på ett annat sätt, som aspiranten först ej inser. Så länge som det mentala med sin rastlösa aktivitet behärskar förstajaget, kan aspiranten inte samarbeta med andra levande väsen tillhöriga flera evolutioner. Även om han har en teoretisk förståelse av livslagarna och medvetenhetsutvecklingen, räcker det inte, utan enhetsmedvetandet måste behärska det mentala. Det mentala skiljer, enheten förenar. Det mentala sätter upp en mur mellan människan och varje ödmjukt samarbetsvillig deva. Enheten bryter ner alla murar och sammansvetsar olika grupper, så att de ingår förening. Det mentala stöter bort med starka vibrationer, liksom ett häftigt snurrande hjul kastar undan allt som hindrar det. Enheten samlar allt till sig och bär allt med sig. Det mentala avvisar med sitt eget överflöd av energi. Enheten mildrar och helar genom sin energis likhet med energin hos det som söker kontakt, förenar sitt värme med andra varelsers värme. Det mentala sliter sönder och förstör, medan enheten åstadkommer sammanhållning och helande. MV 7.2.7, 9.3.4, 10.5.3

²⁸Allt i människolivet är underkastat oföränderliga lagar, också förändringen, paradoxalt som det kan tyckas. I försöket att finna dessa lagar, för att foga sig efter dem, börjar esoterikern att arbeta av sin dåliga skörd och bidrar därmed inte längre till emotionalvärldens illusionism. L1 9.62.4 Den enda metod, varmed de många intresserade ännu så länge kan uppfatta dessa lagar, är att noga studera den vanliga fysiska tillvaron i dess ständiga förändring under en lång rad av år. Till exempel kan aspiranten jämföra ett visst årtionde med närmast föregående och närmast efterföljande, uppskatta skeendets allmänna riktning och taga ledning därav. När individen nått det stadium i evolutionen (LA: blivit kausaljag med objektiv kausalmedvetenhet, MV 10.14.5) att han kan jämföra sina tidigare liv med sitt nuvarande, kan han göra snabba framsteg i att leva lagenligt. När han (LA: såsom essentialjag, MV 11.6.2) också kan skåda in i framtiden och se kommande liv, har han slutat att så sådd i människoriket (MV 10.20.6, L3 3.19.2) och behärskar alla orsaker i sina lägre höljen.

²⁹Ju mer individen betraktar skeenden och förändringar i ljuset av alla tidigare händelser, ju längre bakåt hans minne når och ju riktigare det är, desto bättre kan han behärska alla uppkomna situationer.

³⁰Två av hindren är alltså 1) Västerlandets relativa ungdom och de ständiga förändringar som utmärker det och 2) det lägre mentalas starka utveckling.

³¹Det tredje hindret är ett resultat av de två först avhandlade. Det består i den stora vikt man i Västerlandet lagt vid materiaspekten. Detta har i sin tur medfört tre förhållanden.

³²1) Idévärlden eller ens den subjektiva medvetenhetens värld erkänns inte av vetenskapen. Mystiker och klärvojanter erkänner på grund av egna erfarenheter "andevärldens" existens, men vetenskapsmännen i allmänhet tror inte på någon överfysisk verklighet. Allt det som äldre raser och folk satte högst i livet och tanken bemöts nu med skepsis.

³³2) Människorna överlag är undertryckta och hämmade i sitt andliga sökande. Vetenskapen förnekar det gudomliga och andliga. De svar på frågorna som teologin givit avvisar människorna alltmera. Den insikt, som vaknar hos många individer, får intet utrymme i det offentliga livet. Det offentliga upptas i stället alltmera av gudomliggörandet av fysiska ting, organismen, emotionerna. Å andra sidan märks hos många en strävan att eliminera oväsentligheter och inrikta sig på det väsentliga i livet. L1 6.4.6, MV 9.147.1

³⁴3) Ett tredje förhållande uppstår ur de två först avhandlade. När "det andliga livet" förnekas, när det liv som levs inriktas på det fysiska och skenbara, har tillvaron ingen mening och intet mål, finns intet motiv till riktig livsföring och ingen riktig uppfattning om framtiden. Mottot "låt oss äta och dricka, ty i morgon skall vi dö" sammanfattar en inställning, som behärskar de moderna människornas flertal.

³⁵Människorna dödar den inre röst som vittnar om ett annat liv, dränker dess ord i det buller och bång som affärlivet, nöjeslivet och jakten på spänning åstadkommer.

³⁶Hela hemligheten med framgång i vandrandet av den esoteriska vägen ligger i rätt inställning. När människans inställning är praktisk materialism, koncentration på den fysiska formen och begär efter stundens ting, kan hon inte nå framgång i att söka uppfatta esoterikens högre sanning. MV 9.29

³⁷4) Ett fjärde hinder ligger i organismen, som byggts med kött och jästa livsmedel och drycker och fostrats i en miljö, där frisk luft och solsken inte varit de främsta faktorerna. Detta är en generalisering, som gäller majoriteten, icke de allvarliga esoterikstudierande. Under många århundraden har de västerländska folken närt sig på delvis ruttnande föda, och resultatet har blivit organismer, som inte är lämpade för någon sådan påfrestning som esoteriken medför och som sätter upp en mur mot inflödet av högre slags energier. När färska frukter och grönsaker, friskt vatten, nötter och kokt eller okokt säd utgör människornas enda föda, kommer organismer för högt utvecklade monader att kunna byggas. Dessa avvaktar tålmodigt att den framtida cykel skall komma, då de skall kunna fullgöra sitt öde. Detta kommer att dröja, eftersom arbetet med att utmönstra det felaktiga och anpassa sig till det riktiga måste gå långsamt. MV 9.200

5 Hindrens övervinnande

¹Vissa särskilt viktiga insikter måste först göras, innan hindren kan avlägsnas. Dessa insikter kan sammanfattas som följer:

²1) Insikten om att vägen till fortsatt uppenbarelse går genom fullgörandet av den närmaste plikten och fasthållandet vid den högsta sanning man känner.

³2) Insikten att lidelsefrihet är något stort att öva och viljan att med glädje utstå hur mycket tillfälligt obehag och lidande som helst i arbetet för framtidens härlighet måste utvecklas.

⁴3) Insikten att syntesen är den metod, genom vilken förståelsen erhålls, och att vägen i mitten, som går rakt till målet, vandras genom rätt avvägning mellan de parvis framträdande motsatserna.

⁵Med förvärvet av dessa tre insikter kan aspiranten hoppas på att genom ihärdig strävan övervinna de fyra just avhandlade hindren.

⁶I utläggningen av denna Regel II avhandlas först andratriadens och Augoeides' ("själens") förhållande till människomonaden i förstatriaden ("personligheten") med avseende på meditation. Först kommer det att handla om "det större ljuset" och sedan om "det lägre ljuset" som "kastats uppåt". Detta är i linje med den princip för esoterisk kunskap som säger att man alltid betraktar tingen ovanifrån. MV 9.11.3

⁷Det bör ihågkommas att dessa regler är avsedda endast för dem som samordnat sitt första-

jag och gradvis börjar få kontroll över det mentala. Detta betyder att det mentala kontrollerar det emotionala och det vaknande kausala börjar kunna använda det mentala. Det mentala och det kausala tillhör båda samma atomvärld (47) och har på grund därav ett nära samband, vilket underlättar detta samarbete. Människans arbete med det mentala har till ändamål att göra detta mottagligt för det kausala. Den meditation, Augoeides idkar i samband därmed, har till ändamål att överföra kausalideer till människan, så att hon kan leva och arbeta lagenligt och planenligt. LA: För att denna överföring skall äga rum måste människomonaden kunna nå mentalt åtminstone 47:5, emotionalt 48:3 för mottagning av 47:3-ideer och mentalt 47:4, emotionalt 48:2 för mottagning av 47:2-ideer. När människomonaden själv förmår centra sig i 47:3 (kunskapscentret), senare i 47:2 (enhetscentret), drar sig Augoeides i motsvarande mån tillbaka från dessa centra. L2 7.15.17, MV 8.18.4

⁸I termer av energi kan saken uttryckas så, att mentalhöljet från att ha varit positivt gentemot kausalhöljet blir negativt, varvid kausalhöljet blir positivt. Kunskapen om dessa relationer är av stort värde för lärjungen och utgör del av den undervisning han mottar inför första initiationen. Det finns i människoriket ett antal liknande polrelationer. Härnäst ges en förteckning över dem ungefär i den ordning människan lär sig att rätt använda dem. E 9.2.6

⁹1. Relationen mellan manliga och kvinnliga fysiska inkarnationshöljen, den relation som människan kallar förhållandet mellan könen eller den sexuella relationen. Så länge människan är offer för illusioner (emotionalt betingade falska livsvärden), fångas hennes uppmärksamhet av den fysiska sidan av denna relation, så att hon inte beaktar de överfysiska sidorna, för vilka den fysiska är en symbol. (LA: Alla fyra inkarnationshöljerna har hos mannen och kvinnan motsatt polaritet. Polariteten är alltså mycket mer omfattande än vad organismernas olika kön ger vid handen. KOV 2.7.6) Det rätta bemästrandet av denna relation medför ett slags initiation för mänskligheten som helhet.

¹⁰2. Relationen mellan emotionalhöljet och de båda fysiska höljen innebär för majoriteten att det positiva emotionala kontrollerar det negativa fysiska. Organismen med dess eterhölje blir ett redskap för begärets tillfredsställelse, begäret efter fysiskt liv och begäret att förvärva för sinnena förnimbara ting.

¹¹3. Relationen mellan mentalmedvetenheten och hjärnan, en relation som utgör problemet för de mer framskridna individerna och raserna, en relation som också är föremål för studium i de vanliga skolorna och universiteten. Stora framsteg i utforskandet av denna relation har den exoteriska psykologin gjort. Målet för mänsklig forskning i detta avseende är att förstå att det mentala skall vara den positiva, styrande faktorn, och de båda andra höljesmedvetenheterna – det emotionala och det fysiska – de negativa, av det mentala styrda faktorerna.

¹²4. Relationen mellan ("själen" =) andratriadens medvetenhet och ("personligheten") förstatriadens medvetenhet är det problem som nu fångar aspiranternas uppmärksamhet, ty de är pionjärerna i mänskligheten, stigfinnarna in i själens värld. Med denna relation befattar sig mystikerna och esoterikerna (LA: de förra utan klar kunskap, de senare med klar kunskap om relationens karaktär).

¹³5. Relationen i höljen mellan centra nedanför diafragman och centra ovanför diafragman, närmare bestämt: 1) Mellan bascentret och hjässcentret. Det fyrbladiga centrets energi överföres till det tusenbladiga centret. Detta är även en symbol (enligt principen "såsom nedan, så ock ovan") för förstajagets (symboliskt betecknad med "fyrfalden", KOV 6.12.46, L1 3.22.1) uppgående i andrajaget, kollektivjaget, samjaget (symboliskt betecknad med "tusen"). 2) Mellan sakralcentret och strupcentret. Denna relation är även symbol för "de tolv skapande hierarkiernas förening med fyrfalden" (LA: deras ingående i de fyra lägre av de sju mindre 49-kloten). 3) Mellan solarplexuscentret och hjärtcentret. Denna relation är symbol för den i detta solsystem fulländade människans (tio) uppgående i de fulländade tolv. Liksom de tolv skapande hierarkierna (i sin yttre och skapande aspekt) kontaktas av människan, som från förstajagets synpunkt är det fulländade fyrtalet, så fullkomnas i relationen mellan solarplexuscentret och hjärtcentret medvetenhetsaspekten: enhetsmedvetenheten (46) uttrycks i emotio-

nalmedvetenheten. E 9.5.7-11

¹⁴6. Relationen mellan de två större centren i huvudet, panncentret och hjässcentret. Denna relation upprättas och stadgas, när ("själ och kropp" =) kausalhöljet och eterhöljet fungerar som en enhet.

¹⁵7. Relationen mellan hypofysen och tallkottkörteln såsom ett resultat av den senast nämnda relationen.

¹⁶8. Relationen mellan mentalmedvetenheten och kausalmedvetenheten, en relation avsedd att medföra en allt stadigare och allt starkare kontakt. Augoeides' meditativa hållning avspeglas i den andligt inriktade (LA: på andrajaget inriktade, L1 9.34.19) människans tre höljen (mental-, emotional- och eterhöljerna), och Augoeides' meditation pågår ständigt i kausal- eller essentialmedvetenheten. Det är denna meditation, som denna regel främst avser.

¹⁷En ytterligare relation upprättas senare, efter tredje initiationen, i medvetenhetsevolutionen mellan andrajaget och tredjetriaden. Mänskligheten, bestående av förstajag, har att befatta sig med att upprätta och förbättra relationen med andratriaden, i första hand mentalatomer och kausalhöljet, varför det inte finns någon anledning att här behandla det avlägsnare målet.

¹⁸När människan söker få kontroll över det mentala, blir Augoeides i motsvarande mån mer aktivt pådrivande. Augoeides' arbete har dittills i stort sett varit ägnat hans egen värld och avsett förhållandet till (anden =) Protogonos och dennes världar (43–45), och med dessa ting har den i fysiska världen inkarnerade människan inte haft något att göra. Augoeiderna har förbrukat sin energi huvudsakligen inom femte naturriket. Nu nalkas augoeiderna en tid av kris och omorientering. I jordmänskighetens tidigaste historia skedde en stor kris i samband med masskausaliseringen. Till gensvar på en dragningskraft från djurmänniskornas släkte såsom kollektiv sände augoeiderna en del av sin energi, som var bärare av mentaliseringens egenskaper, till dessa djurmänniskor. Augoeiderna förbättrade hjärnan, så att den kunde taga emot mentala och kausala ideer. Därmed bildades mänskligheten. Den funktionsduglighet augoeiderna skänkte människohjärnan rymde också två andra potentialer: att uppfatta både (andlig kärlek och andligt liv =) 46- och 45-medvetenhet. Dessa måste med tiden framträda.

¹⁹Mentalmedvetenhetens framväxt, som så utmärker den innevarande tidsåldern, anger för augoeiderna en andra kris, om vilken den första krisen var ett förebud. Augoeiderna finns till för att göra sig gällande i mänskligheten, och de utsätts nu för ytterligare en stark dragningskraft, som kommer att medföra en andra hjärnförbättring. Denna kommer att ge människan de egenskaper och förmågor som sätter henne i stånd att överskrida det mänskligas begränsning och låta henne ingå i femte naturriket. Augoeidernas första ansträngning förvandlade djurmänniskorna till verkliga människor. Deras andra ansträngning kommer att förvandla människor till andliga varelser, andrajag (46-jag), som också har erfarenheterna från människoriket.

²⁰För detta värv organiserar sig nu augoeiderna och omorienterar sig, så att de kan rikta sin kraft till mänskligheten. Förbindelse måste upprättas mellan andratriadens mentalatom (47:1) och den förankring andratriaden redan har i människans hjärna. Intelligent verksamhet (LA: 47:1–47:3–47:5–49:3–49:7) och kärlek–visdom (LA: 46:7–47:2–48:2) måste förenas, och förening måste ske i fysiska världen. MV 8.10.6, 9.26.8, 9.122.7, 10.2.10, 11.10.5 För att åstadkomma detta ingår alla sådana augoeider, som lyckats göra sina mänskliga skyddslingar tillräckligt mottagliga, i djup meditation. Detta är vad gruppmeditationen i grund och botten handlar om. Om människan lyckas framkalla om så bara någon grad av kausalmedvetenhet, så att hon kan delta i denna gruppmeditation, blir hon en medveten tjänare under planet-hierarkin. Det mentala och kausala fungerar då som enhet, och drivkraften är enhetsmedvetandet. KOV 7.21.17 Augoeides, uttryckande essential- och kausalmedvetenhet, är då förenad med människan i fysiska världen genom hjärnan, och människan har samordnat sin meditation med Augoeides' meditation.

²¹Detta är vårt arbetes ändamål. Detta får icke glömmas. Må varje ansträngning göras att försätta mentalmedvetenheten och hjärnan i ett sådant funktionstillstånd att människan kan glida ut ur sin egen meditation, förlora sina egna tankar ur sikte och "bli själen" (LA: till-

fälligt förvärva kausalmedvetenhet, ingå i kausalhöljets centrum, DVS 2.23.7).

²²Det är kanske en ny tanke för somliga att augoeiderna organiserar sig, så att de kan rikta sin kraft till mänskligheten, och att de förbereder sig för en ny och stark impuls, men så är det. Under utvecklingslagen går varje monad från stadium till stadium, och augoeiderna utgör intet undantag. Liksom hos djurmänniskan Augoeides förenades med kausalhöljet och därmed skapade människan, så söker människan med begynnande kausal medvetenhet kontakt med ytterligare en gudomlig aspekt (LA: tredjetriaden och Protogonos). När denna kontakt är upprättad hos en bestämmande del av mänsklighetens individer, kommer vår planets även fysiska värld att förvandlas, så att "gudsriket på Jorden" förverkligas.

²³I denna framtida tidsålder kommer de som äger den esoteriska kunskapen om livet och verkligheten att härska över dem som blott strävar efter denna kunskap, och deras kontakt och resultaten av den kraft de förmedlar att erfaras i alla naturriken. Herravälde över alla former i världarna 47–49 och förmågan att överföra 46-energi, "kärleken", är den belöning som lovats de segerrika och det eftertraktade målet för deras meditationsarbete. De förvandlade människorna kommer att triumfera på Jorden i fysisk form och skänka ljus och därmed liv åt alla manifesterade former (LA: de fyra lägre naturrikenas fysiska former). L2 2.31.6 Detta är det sanna nirvanats ändamål: att kunna leva i obruten meditation i högre rike och samtidigt arbeta på Jorden. Arbetet med initiationerna avser att förmå människan att alltid leva i centrum men samtidigt fungera såsom fördelare av gudomsrikenas energi i någon bestämd riktning och – efter de högre initiationerna – i alla riktningar.

²⁴I utläggningen av nästa regel, regel III, behandlas människans arbete med det "mindre ljuset" i fysiska världen. Sinnenas ting är övergående, väsenslösa och utan värde jämförda med de belöningar den människa erhåller som här och i detta livet söker förena sina inkarnationshöljens medvetenhet med kausalmedvetenheten, sig själv med Augoeides. Hon inträder då i själarnas gemenskap och står icke ensam. De enda skedena av ensamhet är resultat av felaktig inriktning och fasthållande vid det som döljer visionen. DVS 2.34.3, 2.51.3; L1 3.1.9, 4.5.26, 4.19.28, 9.25.11; L2 2.30.6, 5.1.13, 5.2.14, 5.5.1, 8.20.4, 10.23; L3 18.5.17; L4 3.27.2, 4.30.4; MV 9.176.1, 11.1.7

Tillägg till stycke 1.6

Tredje bokens 48:e sutra, som här hänvisas till, lyder i svensk översättning: *Som resultat av denna fulländning erhålls snabbhet i mentalaktiviteten, förmåga av förnimmelse oberoende av organismens sinnen och bemästrandet av materien.* LA: "Bemästrandet av materien" betyder olika förmågor för olika slags jag. Kausaljaget är suveränt i världarna 49:2-7, 48:2-7 och 47:2-7. Fulländade essentialjaget (46-jaget) är suveränt förutom i värld 46 även i atomslagen 49, 48 och 47. Fulländade superessentialjaget (45-jaget) är suveränt i världarna 45–49.

LA 2011-06-06.

Publicerat på internet, hemsidan www.hylozoik.se 2011-10-08.

Senast korrigerat 2015-02-06.